

بهینه سازی تولید پروتئاز حاصل از باکتری باسیلوس سابتیلیس در محیط کشت مایع

اسرین ایرانی¹، سید محسن اصغری^{2*} و هادی رهاننده³

1- گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه گیلان

2* - نویسنده مسئول: گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه گیلان، (sm_asghari@guilan.ac.ir)

3- گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد رشت

چکیده

به منظور جداسازی باکتری باسیلوس سابتیلیس، نمونه برداری از خاک مناطق مختلف باغات چای انجام گرفت. بر اساس تهیه سری رقت خاک، باکتری‌های موجود روی محیط غذایی آگار کشت داده شدند. براساس مورفولوژی کلونی‌های تشکیل شده، سویه‌ها جداسازی و در یخچال نگهداری شدند و براساس تست‌های بیوشیمیایی شناسایی شدند. سویه‌های جداسازی شده برای تعیین تولید پروتئاز روی محیط کشت حاوی کازئین کشت داده شدند. سویه RH-18 بزرگترین هاله را در محیط کشت کازئین تشکیل داد و برای تولید پروتئاز در محیط کشت مایع انتخاب گردید. جهت تولید پروتئاز از محیط کشت حداقل حاوی $0/5\% \text{MgSO}_4 \times 7\text{H}_2\text{O}$ ، $0/5\% \text{KH}_2\text{PO}_4$ ، $0/001\% \text{FeSO}_4$ و گلوکز 1% استفاده شد. جهت افزایش تولید پروتئاز عناصر مهم تولید همانند منبع نیتروژن، pH، دما و زمان مورد بررسی قرار گرفتند. در میان سه منبع پروتئینی پپتون، کازئین و پروتوزپپتون، پروتوزپپتون بیشترین تاثیر را در افزایش تولید آنزیم داشت. در pHهای 7/5، 8 و 8/5 بیشترین میزان تولید در pH 8 مشاهده شد. میزان تولید آنزیم در طی مدت 16 ساعت بررسی گردید، بعد از 12 ساعت تلقیح محیط کشت، تولید به حداکثر میزان رسید بهترین دمای تولید پروتئاز 32°C تعیین شد.

واژگان کلیدی: تولید پروتئاز، باسیلوس سابتیلیس، محیط کشت، خصوصیات بیوشیمیایی

مقدمه

پروتئازها جزء مهمترین دسته از آنزیم های صنعتی محسوب می‌شوند و با توجه به کاربرد های فراوان آنها در کشاورزی و صنایع مختلف حائز اهمیت می باشند ، لذا تولید آن ها از یک میکرو ارگانیسم و تعیین خصوصیات آن ها، علاوه بر استفاده از نوع وحشی آنها موجب می شود که درک درستی از ساختمان آن ها پیدا کرده و زمینه انجام مهندسی پروتئین روی این آنزیم ها به منظور افزایش پایداری حرارتی آن ها و یا کارایی کاتالیتیکی شان و در نتیجه تولید انبوه آن ها برای کاربرد های صنعتی فراهم شود واز این نظر بسیار مهم می باشند. در میان ارگانیسم های تولید کننده پروتئاز، باکتری ها بیشترین کاربردهای بیوتکنولوژیکی را داشته و در میان آنها، گونه های باسیلوس، تولید کننده های اختصاصی پروتئاز های خارج سلولی محسوب می شوند که کاربردهای زیادی را در صنایع دارویی، چرم سازی، صنایع مواد شوینده، مواد غذایی و بسیاری از صنایع پردازشی دیگر دارند. در این مطالعه یک پروتئاز خارج سلولی متعلق به سویه باسیلوس سابتیلیس، از این باکتری جدا سازی شد . به این منظور، بهینه سازی شرایط محیط تولید انجام گرفت.

مواد و روش ها

نمونه برداری از باغ های چای و جداسازی باکتری های خاک

خاک منطقه ریزوسفر از منطقه چای کاری شهرستان های لاهیجان، رشت و فومن در استان گیلان جمع آوری شد. هر 3 نمونه که از پای بوته های چای برداشت شده بود را با یکدیگر مخلوط کرده، 20 گرم خاک با 500 میلی لیتر آب مقطر سترون کاملاً مخلوط شد. سپس به روش سری رقت با اضافه کردن 1cc از مخلوط در 9cc آب مقطر استریل تا 5 مرحله رقیق شد. 100 میکرو لیتر از هر رقت به محیط کشت آگار مغذی منتقل و پس از 48 ساعت نگهداری در دمای 28°C، نماینده پرگنه هایی که از نظر شکل و رنگ در محیط آگار مغذی متفاوت بودند انتخاب و درون لوله آزمایش حاوی آگار مغذی، خالص سازی گردیده و کدگذاری شدند.

شرایط رشد باکتری *Bacillus subtilis* برای تولید آنزیم پروتئاز

ابتدا باکتری روی محیط کشت NA رشد داده شد، سپس به محیط کشت LB انتقال داده و به مدت 24 ساعت در دمای 32 °C روی انکوباتور شیکر دار با 190 rpm قرار داده شد. بعد از 24 ساعت به نسبت حجمی 1% از آن به محیط کشت زیر تلقیح گردید. محیط کشت تولید شامل: پپتون 0/5%، KH₂PO₄ 0/5%، MgSO₄ × 7H₂O 0/5%، Fe₂SO₄ 0/001% و گلوکز 1% یا گلوکز 0/5% بود. برای منبع پروتئین از منابع مختلف (پپتون 0/5%، کازئین 0/5%، پروتوزپپتون 0/5%) پروتئین استفاده شد. pH محیط روی 7/5، 8 و 8/5 تنظیم شد. گلوکز 1% که از فیلتر Millipore عبور داده شده به محیط اضافه شد. دمای انکوباتور شیکردار روی 28، 32، 37 °C، تنظیم و تحت این شرایط 16 ساعت باکتری رشد داده شد.

سنجش فعالیت آنزیم

سانتریفیوژ باکتری های رشد کرده با 5000 rpm به مدت 20 دقیقه انجام و محلول رویی برای سنجش فعالیت آنزیم استفاده شد. 100 میکرو لیتر از محلول آنزیمی به 150 میکرو لیتر محلول کازئین 2%، تهیه شده در بافر تریس، اضافه گردید و بمدت 15 دقیقه در بن ماری در دمای 37 °C نگهداری شد. سپس 250 میکرو لیتر محلول تری کلرواستیک اسید 10% (Trichloroacetic acid, TCA) به مخلوط واکنش اضافه گردید تا واکنش متوقف شده و همچنین کازئین های هیدرولیز نشده رسوب کند. پس از گذشت 30 دقیقه در دمای 4 °C، سانتریفیوژ مخلوط واکنش در 14680rpm به مدت 3 دقیقه انجام و جذب 280 نانومتر را خواندیم. مخلوط مشابهی با این تفاوت که 10% TCA ابتدا به محلول آنزیمی افزوده شده و سپس سوبسترا را به آن می افزائیم، بعنوان شاهد در نظر گرفته شد.

تغلیظ آنزیم

پس از گذشت 12 ساعت از تلقیح باکتری به محیط تولید، سانتریفیوژ در 5000 rpm به مدت 20 دقیقه انجام شد. سپس محلول رویی حاصل روی استیر در دمای 0°C قرار داده شد و نمک آمونیوم سولفات با غلظت نهایی 80 درصد به آن اضافه گردید و پس از 30 دقیقه، این محلول

توسط سانتریفیوژ یخچال دار در 5000rpm به مدت 20 دقیقه سانتریفیوژ شد که رسوب حاصل حاوی آنزیم تغلیظ شده بود. سپس سنجش فعالیت آنزیمی در حضور و عدم حضور PMSF انجام شد.

دیالیز

پس از تغلیظ آنزیم، به منظور برداشت نمک آمونیوم سولفات استفاده شده، 1000 میکرو لیتر از رسوب حاصل از تغلیظ را درون کیسه دیالیز ریخته و از 1 لیتر بافر دیالیز (حاوی 20mM-Tris bafer, 5mM-CaCl₂) با pH 8 استفاده گردید. بعد از 12 ساعت، سنجش فعالیت آنزیمی برای نمونه دیالیز شده (در حضور و عدم حضور PMSF) با 1 mM PMSF صورت گرفت.

رنگ آمیزی گرم و اسپور

پس از تهیه گسترش، مقداری رنگ کریستال ویوله روی لام ریخته، پس از 1 دقیقه آن را با آب مقطر شستشو دادیم. چند قطره از محلول ید را روی گسترش پخش نموده با آب مقطر شستیم. محلول رنگ بر الکل روی گستره ریخته و پس از 1 دقیقه لام را شستیم. سطح گسترش را با سافرانین پوشانیدیم و بعد از 30-60 ثانیه، لام شسته شد. جهت رنگ آمیزی اسپور پس از تهیه گسترش روی لام، رنگ مالاشیت سبزراروی آن ریخته و به مدت 4 الی 5 دقیقه حرارت دادیم. پس از شستن لام با آب مقطر، سافرانین را روی آن ریخته و پس از 1 دقیقه آنرا شستشو دادیم.

محیط سیمون سیترات (S.C)

0,225 گرم سدیم سیترات درلوله آزمایش 20cc ریخته و به آن 10cc آب مقطر افزودیم پس از اتو کلاو و بستن محیط کشت مایع در دمای اتاق، از استوک باکتری روی آن کشت داده و 24 h در انکو باتور در دمای 32^{0c} قرار دادیم.

محیط نوترینت برات (Nutrient broth):

0,4 گرم از پودر نوترینت برات را در ارلن با حجم 500 cc ریخته پس از تنظیم pH روی عدد 5/7، با افزودن آب مقطر حجم نهایی محلول را به 50 cc رسانده و پس از اتو کلاو و کشت باکتری داخل این محیط، آن به مدت 24 ساعت در انکوباتور با دمای 32 ° C با rpm=190 قرار داده شد.

آزمایش نمک 7%

طبق دستور بالا، 25 cc از محیط نوترینت برات تهیه کرده و به آن 1/75 گرم نمک کلرید سدیم افزوده شد. پس از اتو کلاو و کشت باکتری در این محیط آن را به انکوباتور با دمای 32 ° C و rpm=190 منتقل کردیم.

نتایج و بحث

رنگ آمیزی : طبق انتظار، در رنگ آمیزی گرم، باکتری ها به صورت میله ای و به رنگ بنفش مشاهده شدند. در رنگ آمیزی اسپور، اسپورها سبز رنگ، به صورت داخلی، در مرکز و شکل آن به صورت ellipsoidal مشاهده گردید. در محیط سیمون سیترات، تغییر رنگ از سبز به آبی مشاهده شد. در محیط نوترینت برات با pH=5/7 و آزمایش نمک 7%، باکتری در این محیط ها رشد کرد.

تولید، تغلیظ و دیالیز آنزیم: میزان تولید آنزیم در طی مدت 16 ساعت بررسی گردید، پس از 12 ساعت از تلقیح محیط کشت، تولید به حداکثر رسید. برای تولید آنزیم از منابع مختلف کربنی می توان استفاده کرد، در این بررسی از گلوکز استفاده شد. به منظور بررسی اثر غلظت آن بر میزان تولید، از غلظت های 0,5% و 1% آن استفاده شد که با توجه با نتایج به دست آمده (جدول 1و2)، این متغیر بر میزان تولید اثر داشته اما اثر آن ناچیز است:

جدول 2: گلوکز 0,5%

	Activity
12 h	0.52
13 h	0.48
16 h	0.42

جدول 1: گلوکز 1%

	Activity
12 h	0.48
16h	0.39

پس از تغلیظ، سنجش فعالیت آنزیمی، انجام شد که موجب افزایش 64,1% ای فعالیت برای رسوب شده و محلول رویی فعالیت 0,01% داشت (جدول 3)، لذا این درصد آمونیوم سولفات به کار رفته برای تغلیظ آنزیم، مناسب بوده است. به منظور مطالعه ی آنزیمها از مهار کننده های مختلف استفاده می شود که ما در این بررسی از PMSF (فنیل متیل سولفونات) استفاده کردیم که در صورتی که فقط آنزیم سرین پروتئاز در محلول آنزیمی وجود داشته باشد، با به کار بردن PMSF، می بایست فعالیت آنزیمی مشاهده شده به صفر برسد اما اگر سرین پروتئاز در محلول آنزیمی وجود نداشته باشد، نتایج در حضور و عدم حضور PMSF، می بایست یکسان باشد. در این بررسی (جدول 4) PMSF موجب کاهش 62,3% ای فعالیت مشاهده شده، گردیده و می توان اینطور بیان کرد که ما مخلوطی از هر دو نوع آنزیم سرین پروتئاز و متالو پروتئاز را داریم::

جدول 4: سنجش فعالیت آنزیمی در حضور و عدم حضور PMSF

	Activity
PMSF	0.45
No PMSF	1.19

جدول 3: تغلیظ با آمونیوم سولفات

	Activity
قبل از تغلیظ	0.64
رسوب	1.78
رویی	0.01

پس از دیالیز، افزایش 51% ای فعالیت آنزیم مشاهده شد که علت آن برداشت نمک و ری فلد شدن آنزیم است. (جدول 5):

	Activity
With Pmsf	1.44
Without pms	2.33

جدول 5: دیالیز

منابع

Adams,R.E.and JJ.Eichenmuller.1963.A bacterial infection of *Xiphinema americanum*. Phytopathology, 53: 745 (AbstOA.)

Adekoya,O.A.and I.Sylte.2009.The thermolysin family (M_4) of enzymes:therapeutic and biotechnological potential. Chem Biol Drug.73:7-16.